

Resultat, som det ærede Medlem fra Midelfart ved sine Oplysninger havde bragt tilveie.

Saa er der blevet talt en Del om Sukkerstatten. Det foreligger ikke for Dieblisset, men jeg vil dog sige, som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) sagde, at Sukker ganske vist er et udmærket Næringsmiddel, men nogen absolut Nødvendighedsartikel er det ikke. Jeg taler af Erfaring. I min Ungdom, til mit 30te Aar, har jeg egentlig ikke nydt andet Sukker, end hvad der var i andre Næringsstoffer. I alle vore vegetabiliske Næringsstoffer, ogsaa Mælk, er der mere eller mindre Sukker; det er mere for Velsmagen end for Nødvendigheden, at man bruger saa meget Sukker. Vi levede den Gang ligesaa sundt, da vi ikke havde Sukker, som nu. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at i Byerne, hvor Mælken er saa dyr, kan der sikkert være større Nødvendighed for Sukker, end paa Landet, hvor Mælken havees forholdsvis billig. Derfor ønsker man Sukker, det er behageligt, det er velsmagende for visse Slags Mad, og derfor er det naturligt, at man ønsker at bruge det, men nogen absolut Nødvendighed er der ikke derfor, naar der ellers er gode sunde Stoffer i andre Fødevarer. Hvad Hovedspørgsmaalet angaar, som den ærede sidste Taler drog frem, om at anvende Pengene direkte til den ubemidlede Befolkning i Stedet for at lade dem gaa i Kommunekassen, saa tror jeg, at det ret beset vil komme noget nær ud paa Et; thi støtter man direkte ved Sygekasser, Alderdomsforsørgelse, Hjælp ved Ulykkestilfælde Befolkningen med de Bidrag, der her er Tale om, saa vil den ikke trænge saa meget til Fattigvæsenet, saa vil det dog alligevel komme de kommunale Stattehædere til Gode, selv om det kun lidt undes dem fra en vis Side. Det vil en Gang komme dertil, og jeg tror heller ikke, der er nogen Urret deri.

Svendsen: Debatten om det foreliggende Lovforslag lader til at træffe ganske betydelig ud, men jeg skal gjøre Mit for at gjøre mit Bidrag saa kort som muligt, navnlig da ærede Medlemmers Taalmodighed vistnok snart slipper op. Der fremkom imidlertid i Gaar om denne Sag forskellige Yttringer, og der blev gjort forskellige Anstuelsergjældende, som jeg for mit Vedkommende ikke kan billige, og som jeg i alt Fald ikke kan lade gaa umodsagte hen. Der var allerførst den Udtalelse fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (L. Larsen), som der er blevet henvist til adskillige Gange i Dag. Jeg staar her i det særegne Tilfælde,

at jeg ser mig nødsaget til at staa paa et Standpunkt, der er helt modsat det, jeg ellers staar paa i mit private Liv, nemlig at forsvare Folket, i hvert Tilfælde en Del af Folket, Syderne, overfor Bestyrelserne om det overdrevne Drifkeri, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds opvullede for os. Ellers staar jeg ikke paa den Side, men er ofte mange Gange bleven bestyldt for at bruge Overdrivelser i mine Anstuelser og Yttringer overfor Driftesvøragsmaalet, overfor hele denne Sag. Men jeg maa indrømme, at jeg aldrig har vovet at komme med en saa dristig Paaastand som denne, at Folket — ja jeg skulde vel ikke bruge det Udtryk — at Folket i den Grad føler sig i Drifkeriet, at en Mandsperson nyder intil 1 Lønde Brændevin om Aaret. Jeg tror imidlertid ikke, at det er Tilfældetovre i Syland, jeg er overbevist om, at der ikke findes et eneste Sogn, hvor der bliver drukket saa meget Spiritus, som det ærede Medlem nævnte. Paa den anden Side er jeg det ærede Medlem taknemmelig for, at han fremkom med det. Jeg tvivler nemlig ikke om, at det forholder sig saaledes, jeg hender det ærede Medlem personlig, siden vi ere komne sammen her, og han gjør det Indtryk paa mig, at han mener, hvad han siger, og er overbevist om, at det forholder sig saaledes; men som Arbejder i Totalafholdssagen maa jeg sige ham Tak for denne Udtalelse, da det giver os en hyderligere Berettigelse for vor Paaastand om det store Drifkeri, som findes her i Landet, saa i den Retning kan jeg være glad ved det. Der kan vist ikke være Tale om, at der er noget Overdrevet i, hvad han sagde, eftersom han selv gif over til at forsvare det, idet han sagde, at det ganske vist var en stærk Brug, men der kunde ikke være Tale om, at det var Misbrug; han mente, det var en Nødvendighedsartikel, som ikke kan undværes, og det var en Nødvendighedsartikel navnlig for os Danste. Det vil jeg protestere imod paa det Bestemteste, det er ikke nogen Nødvendighedsartikel. Den bruges jo ikke af Folk, der ere med i den Sag, som jeg arbejder for, Totalafholdssagen, og vi mange Tusinder her i Landet ere Bevijer for, at det er ikke nogen Nødvendighedsartikel, men Noget, som meget godt kan undværes. Jeg synes, at vi maa staa som levende Beviser herfor, og jeg er overbevist om, at Flere og Flere ville komme til det Resultat, at det ikke er nogen Nødvendighedsartikel.

Jeg skal dog ikke komme videre ind paa dette, men derimod paa noget Andet, som fremkom, nemlig at det var vigtigt at lægge Skatter paa Folkets Laster. Det er for saa